

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/96/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6412213345
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ferdinand Zimmermann
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6412213345.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ferdinanda Zimmermanna a sudcov JUDr. Danice Kočíčkovej a JUDr. Amy Odalošovej v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35807598, zast. spoločnosťou Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, IČO: 36864421, proti odporcovi: Slovenská republika, v ktorej mene koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, Bratislava, o náhradu škody a nemajetkovej ujmy, na odvolanie navrhovateľa zo dňa 26. 11. 2014 proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 7C/68/2012-55 zo dňa 07. 10. 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol návrh navrhovateľa na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy a odporcovi právo na náhradu trov konania nepriznal.

V dôvodoch rozhodnutia súd uviedol: „ Navrhovateľ podal na tunajší súd návrh na začatie konania, ktorým sa domáhal proti odporcovi J. L. zaplata sumy 175,00 € z titulu majetkovej škody a sumy 387,24 € z titulu nemajetkovej ujmy. Tento návrh navrhovateľ odôvodnil tým, že na tunajšom súde prebiehalo exekučné konanie, v ktorom navrhovateľ bol ako oprávnený a toto exekučné konanie sa viedlo voči povinnému. Exekúcia bola vedená na tunajšom súde pod sp. zn. 12Er 269/2007 /EX 449/2007/. Podľa názoru navrhovateľa došlo k porušeniu právnych predpisov, a to exekučného poriadku, pretože navrhovateľ požiadal o vydanie poverenia s tým, že po udelení poverenia následne požiadal o zmenu exekútora. Tunajší súd o zmene exekútora nerozhodol v zákonnej lehote do 30 dní odo dňa doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora, ale až neskôr. Vzhľadom na tie to skutočnosti tým porušil práva navrhovateľa hoci prejednávaná vec nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti a nevyžadovala si spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu. Takýmto konaním tak vznikla navrhovateľovi majetková škoda, ktorá pozostáva s nákladov na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnancov pomocou informačného systému v sume 70,00 €, s nákladov na udržiavanie a správu informačného systému vo výške 40,00 €, nákladov na administráciu listín a komunikáciu s pôvodným súdnym exekútorom vo výške 50,00 €, nákladov na administratívne spracovanie textov urgency adresovaných exekučnému súde v sume 15,00 €. Okrem toho navrhovateľ si uplatňuje náhradu nemajetkovej ujmy vyčíslenú v peniazoch pretože došlo k porušeniu práv na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručených Ústavou podľa čl. 48 ods. 2, ako aj práva na prejednanie veci v primeranom čase. Podľa názoru navrhovateľa tunajší súd spôsobil nesprávny úradný postup a vystavil ho tak riziku, že dôjde k zániku povinného, môže tiež dôjsť k zmareniu účelu konania pre stratu kontaktu s povinným a nastalo riziko insolvenčnej povinného. Náhrada nemajetkovej ujmy je tak spravodlivá satisfakcia za porušenie jeho zákonných nárokov a základných práv. Pri určení výšky

náhrady nemajetkovej ujmy navrhovateľ poukazuje na skutočnosť, že za prietahy spôsobené súdmi za každý rok je adekvátna náhrada vo výške 663,88 €, čo bolo aj konštatované viacerými nálezmi Ústavného súdu. Keďže v predmetnej veci bol exekučný súd nečinný viac ako 211 dní tak suma 387,24 € predstavuje náhradu za takýto čas čo bol súd nečinný. Navrhovateľ tiež poukázal na skutočnosť, že požiadal o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody avšak odporca na to pozitívne nereagoval.

Odporca s podaným návrhom nesúhlasil s tým, že poukázal, že takýto návrh je zmätočný pretože obsahuje nedostatky a to, že nie sú uvedené spisové značky príslušných exekučných konaní, chýbajú relevantné údaje ako dátumy doručenia, podanie na súd, ktoré majú význam pre posúdenie celej veci, ako aj dátumy kedy sa navrhovateľ dozvedel o vzniku škody v jednotlivých prípadoch. Odporca tiež poukázal na skutočnosť, že dňa 23.04.2012 mu boli doručené prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody s tým, že až dňa 27.09.2012 bola okresnému súdu doručená predmetná žaloba z čoho je zrejmé, že navrhovateľ ju nepodal po uplynutí 6 mesiacov ale skôr tak ako vyžaduje zákon č. 514/2003 a nárok navrhovateľa je uplatnený predčasne. Okrem toho navrhovateľ neposkytol odporcovi potrebnú súčinnosť pri predbežnom prerokovaní a neboli tak splnené základné podmienky pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody, a to nezákonné rozhodnutie, resp. nesprávny úradný postup, vznik škody, príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom nakoľko takéto podmienky musia byť splnené súčasne. K nesprávnemu úradnému postupu týkajúceho sa nerozhodnutia o návrhu na zmenu súdneho exekútora zákonom ustanovenej lehote tak odporca uviedol, že aj v prípade ak by došlo, že by súd rozhodoval neskôr ako je uvedená zákonná lehota, tak to nemožno automaticky považovať za zbytočné prietahy a nesprávny úradný postup. Žiadal tiež aby súd prihliadol na skutočnosť, že navrhovateľ bol nečinný, ako aj na skutočnosť, že je potrebné pri takomto rozhodnutí o zmene exekútora zabezpečiť si vyjadrenie pôvodného exekútora, vyčíslenie jeho trov, doručenie exekučného spisu, ako aj zaslanie novému exekútorovi a rozhodnutie o trovách pôvodného exekútora. Okrem toho tým, že sa nerozhodlo v zákonnej lehote, nemohlo dôjsť k vzniku žiadnej materiálnej škody nakoľko pôvodný exekútor mal a mohol pokračovať vo vymáhaní pohľadávky. Pokiaľ ide o existenciu prietahov v konaní tak podľa názoru odporcu nebola splnená zákonná podmienka, ktorú vyžaduje zák. č. 514/2003 v § 9 ods. 2, nakoľko navrhovateľ nepreukázal že by existovalo rozhodnutie, ktoré bolo vydané v disciplinárnom konaní, na základe ktorého sa sudca dopustil disciplinárneho previnenia a ktoré malo za následok prietahy v súdnom konaní, príp. v právoplatnom rozhodnutí Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov alebo právoplatné rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti kde sa konštatovalo, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, ako aj vybavenie sťažnosti na prietahy na podklade žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prietahy, z ktorej by vyplývalo, že boli konštatované prietahy. Keďže nebola preukázaná zákonná podmienka tak podľa názoru odporcu je nárok navrhovateľa neodôvodnený. Odporca tiež vzniesol námietku premlčania, pretože podľa neho je nárok navrhovateľa premlčaný.

Pokiaľ ide o výšku materiálnej škody tak podľa názoru odporcu navrhovateľ nepreukázal výšku škody pričom škoda, ktorú si vyčísluje v podanom návrhu tak ide iba o paušálne sumy, ktoré sú určené veľmi všeobecne, sú uvedené nesprávne, účelovo a sú vyčíslené v mimoriadne vysokej výške. Navrhovateľ tak nepreukázal vznik ani výšku škody. Pokiaľ ide o nemajetkovú ujmu tak podľa názoru odporcu takáto nemajetková ujma podlieha podrobnému skúmaniu zo strany súdu a nie je automatickým nárokom na finančné zadost'učinenie. Vždy treba vychádzať z konkrétnych okolností daného prípadu. Okrem toho je potrebné prihliadať aj na to či predseda súdu vybavil sťažnosť navrhovateľa, ktorá viedla potom k náprave situácie alebo nie, pričom vznik nemajetkovej ujmy je rozdelený u fyzických a právnických osôb. Zároveň tiež nedošlo k preukázaniu príčinnej súvislosti medzi vznikom škody, resp. nemajetkovej ujmy a škodovou udalosťou tak ako predpokladá zák. č. 514/2003 Z. z. Je potrebné prihliadnuť aj na dobré mravy, nakoľko predmetom súdnych konaní, v ktorých vystupuje navrhovateľ či už ako oprávnený alebo ako navrhovateľ tak ten porušuje právne predpisy na území Slovenskej republiky týkajúce sa práv spotrebiteľa čo bolo konštatované vo viacerých konaniach, pričom používa tiež nekalé praktiky. Preto by bolo vo rozpore s dobrými mravmi priznať navrhovateľovi takúto náhradu škody, resp. nemajetkovej ujmy.

Vzhľadom na skutočnosť, že navrhovateľ ako aj právny zástupca navrhovateľa mali predvolanie na pojednávanie zo dňa 07.10.2014 riadne doručené a to dňa 25.09.2014, pričom odporcovi bolo predvolanie tiež riadne doručené dňa 19.05.2014 súd v zmysle § 101 ods. 2 Osp prejednal

predmetnú vec v neprítomnosti účastníkov konania, pretože hoci navrhovateľ požiadal o odročenie pojednávania z dôvodu, že nerozhoduje nestranný súd tak na takúto žiadosť súd neprihliadol nakoľko o vylúčení sudcov tunajšieho súdu už bolo právoplatne rozhodnuté a podanie ústavnej sťažnosti resp. mimoriadneho opravného prostriedku proti takémuto rozhodnutiu nemá odkladný účinok a odporca súhlasil s prejednaním veci v jeho neprítomnosti.

Tunajší súd po oboznámení sa s exekučným spisom č. k. 12Er 269/2007; znaleckým posudkom predloženým navrhovateľovi, ktorý je zapísaný v Správnom registri súdu; písomnými podaniami založenými v spise, ako aj ostatným spisovým materiálom zistil nasledovný skutkový stav veci:

Navrhovateľ podal súdnemu exekútorovi Ing. Jozefovi Ďuricovi návrh na vykonanie exekúcie voči povinnému J. L.. Tento návrh bol podaný 12.03.2007 na Exekútorskom úrade. Následne dňa 20.03.2007 súdny exekútor požiadal Okresný súd v Žiari nad Hronom o vydanie poverenia. Poverenie bolo vydané dňa 22.03.2007. Písomným podaním zo dňa 28.10.2009 navrhovateľ požiadal ako oprávnený o zmenu súdneho exekútora a žiadal aby exekúciu vykonával JUDr. Rudolf Krutý, Bratislava. Takéto písomné podanie bolo doručené na tunajší súd elektronickou formou dňa 02.11.2009. Dňa 09.12.2009 bol súdny exekútor JUDr. Ďurica vyzvaný aby si vyčíslil trovy exekúcie a predložil súdu exekučný spis. Dňa 07.01.2010 súdny exekútor JUDr. Ďurica zaslal tunajšiemu súdu vyčíslenie trov exekučného konania. Následne tunajší súd uznesením č. k. 12Er 269/2007 zo dňa 27.05.2010 rozhodol o zmene súdneho exekútora a to tak, že poveril vykonaním exekúcie JUDr. Rudolfa Krutého.

Podľa § 3 ods. 1 písm. d) zák. č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov účinného do 31.12.2012, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci okrem tretej časti tohto zákona pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom. Podľa ods. 2 zodpovednosti, podľa ods. 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 9 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov účinného do 31.12.2012, štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. Za nesprávny úradný postup sa nepovažuje postup alebo výsledok postupu Národnej rady Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa článku 86 písm. a) a d) Ústavy Slovenskej republiky a postup alebo výsledok postupu vlády Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa článku 119 písm. b) Ústavy Slovenskej republiky.

Podľa § 9 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov účinného do 31.12.2012, právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 15 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov účinného do 31.12.2012, nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe ako je nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežnom prerokovaní nároku s príslušným orgánom podľa § 4 a § 11.

Podľa § 16 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov účinného do 31.12.2012, ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do 6 mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenia časti na súde.

Podľa § 19 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov účinného do 31.12.2012, právo na náhradu škody sa premlčí za 3 roky odo dňa keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenie práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia doba odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia, ktorým bolo zmenené alebo zrušené právoplatné rozhodnutie.

Podľa § 44 ods. 8 zák. č. 233/1995 Z. z. , o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok), Oprávnený môže kedykoľvek v priebehu exekučného konania aj bez uvedenia dôvodu podať na príslušný okresný súd návrh na zmenu exekútora. Súd rozhodne o zmene exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora.

Podaným návrhom na začatie konania, sa navrhovateľ domáhal proti odporcovi náhrady majetkovej škody ako aj nemajetkovej ujmy z titulu nesprávneho úradného postupu. Za nesprávny úradný postup v súlade s ustálenou súdnou praxou možno vymedziť tak, že ide o porušenie právnou normou ustanoveného postupu štátneho orgánu, resp. o porušenie účelu postupu štátneho orgánu, ktorý súvisí s rozhodovacou činnosťou štátneho orgánu alebo s ňou nesúvisí - nenašiel svoj bezprostredný výraz vo vydanom rozhodnutí. Pod termín postup možno subsumovať ako konanie (činnosť) štátneho orgánu, tak aj jeho nekonanie (nečinnosť, alebo opomenutie). Nesprávnym úradným postupom môže byť aj nevydanie alebo oneskorené vydanie rozhodnutia v dôsledku porušenia stanovených alebo primeraných lehôt na vydanie, lebo znaky nesprávneho úradného postupu má aj nečinnosť štátneho orgánu alebo jeho činnosť, ktorá nie je vykonávaná v ustanovenej lehote. /rozhodnutie NS SR č. 4Cdo 24/2004/.

Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že návrh navrhovateľa na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, ktorý si uplatňuje z titulu nesprávneho úradného postupu v zmysle zákona č. 514/2003 nie je dôvodný a preto súd takýto návrh zamietol. Súd zo spisového materiálu zistil, že k samotnému uplatneniu nároku malo predchádzať jeho predbežné prerokovanie s príslušným orgánom, t.j. Ministerstvom spravodlivosti SR s tým, že takémuto predbežnému prerokovaniu nároku došlo nakoľko je nesporné, že navrhovateľ dňa 23.04.2012 doručil príslušnému orgánu žiadosti o predbežné prerokovania na náhradu škody s tým, že od tohto dátumu uplynula lehota 6 mesiacov a teda v konaní nebolo preukázané, že by odporca vyhovel takejto žiadosti navrhovateľa. Naopak z vyjadrení odporcu vyplýva, že ten spochybňuje takýto nárok. Navrhovateľ si podaným návrhom uplatňoval náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy z dôvodu, že v exekučnom konaní došlo k nesprávnemu úradnému postupu, ktorý mal spočívať v tom, že o návrhu na zmenu súdneho exekútora nebolo rozhodnuté v zákonom stanovenej lehote. § 44 ods. 8 Exekučného poriadku ustanovuje 30 dňovú lehotu na rozhodnutie o návrhu na zmenu exekútora, a to od doručenia tohto návrhu. Pokiaľ však v exekučnom konaní došlo zo strany súdu k tomu, že lehota, ktorá je zákonná nebola dodržaná, tak je potrebné skúmať či k tomu došlo pre zložitosť veci, správanie účastníkov konania alebo z dôvodu samotného postupu súdu, nakoľko nie každé nedodržanie zákonom stanovenej lehote na rozhodnutie o návrhu na zmenu exekútora je možné považovať za zbytočné prietahy v konaní. Samotná skutočnosť, že súd o návrhu na zmenu exekútora nerozhodne v zákonnej 30 dňovej lehote, nemusí automaticky zakladať nárok navrhovateľa na náhradu škody z dôvodu nesprávneho úradného postupu. V tejto súvislosti je tak potrebné uviesť, že existujú objektívne okolnosti na strane súdu, pre ktoré nebolo možné dodržať zákonnú lehotu na rozhodnutie na zmenu súdneho exekútora, nakoľko zo strany navrhovateľa, resp. oprávneného boli podávané hromadné návrhy do jednotlivých exekučných konaní a vzhľadom na zaťaženosť súdov nebolo možné o takýchto návrhoch rozhodnúť v zákonom stanovenej lehote 30 dní. Okrem toho návrhy na zmenu exekútora podávané oprávneným, teda navrhovateľom boli diskutabilné, pretože ten žiadal poveriť vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého hoci mal vedomosť o tom, že tento exekútor bol v minulosti jeho zamestnancom a teda táto skutočnosť vylučovala aby ako súdny exekútor vykonával exekúcie, nakoľko bol vylúčený pre pomer k veci. Túto skutočnosť potvrdil aj Ústavný súd vo svojom náleze sp. III. ÚS 322/2010 zo dňa 13.04.2011 s tým, že súdny exekútor mal takúto skutočnosť, že bol zamestnancom oprávneného, teda navrhovateľa, bezodkladne oznámiť súdu. Z týchto dôvodov je tak zrejmé, že oprávnený, teda navrhovateľ vedel o okolnostiach, ktoré existovali na strane súdneho exekútora a to, že je vylúčený pre pomer k oprávnenému a teda návrhy, ktoré podával na zmenu exekútora a žiadal aby bol poverený JUDr. Rudolf Krutý bolo v rozpore s ustanovením § 30 ods. 1 Exekučného poriadku, pričom súdy nemali v čase rozhodovania o zmene exekútora vedomosť o takejto skutočnosti a preto aj povoľovali zmenu exekútora. Treba tiež podotknúť, že pokiaľ by si súdny exekútor JUDr. Krutý plnil svoju zákonnú povinnosť a oznámil súdu, že nemôže vykonávať exekúciu v prospech oprávneného, pretože bol jeho bývalým zamestnancom, tak by nebolo vydané rozhodnutie o povolení zmeny exekútora. Teda v dôsledku toho by nemusel nasledovať takýto procesný postup. Podľa názoru súdu sa tak oprávnený spolu so súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým svojou nečinnosťou ako aj konaním a zamieňovaním podstatných skutočností pre vedenie exekučného konania sami spôsobili, že súdy rozhodovali o návrhu po uplynutí zákonnej 30 dňovej lehote. Súd preto s prihliadnutím na tieto skutočnosti došiel k záveru, že nedošlo k nesprávnemu úradnému

postupu. Okrem toho je potrebné vziať do úvahy, že pri rozhodovaní o návrhu na zmenu exekútora je potrebné vykonať viaceré procesné úkony, ktoré súvisia s rozhodovaním o zmene exekútora (výzva na vyjadrenie pôvodnému exekútorovi, vyjadrenie pôvodného exekútora, vyčíslenie jeho trov, doručenie exekučného spisu, zaslanie spisu novému exekútorovi, rozhodnutie o doterajších trovách a pod.) a preto je potrebné prihliadnuť na skutočnosť, že za takýchto okolností nebolo možné rozhodnúť o návrhu na zmenu exekútora v zákonnej lehote a v prípade ak súd rozhodol po takejto lehote tak to nemožno považovať automaticky za prieťahy konania, pretože pre rozhodnutie o zmene exekútora je potrebné vykonať takéto neodkladné úkony. Súd dospel tiež k názoru, že navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno o tom, že by mu vznikla takýmto nesprávnym úradným postupom škoda nakoľko predmetná exekúcia naďalej pokračuje a nebola doposiaľ ukončená. Súd tiež dospel k názoru, že nevznikol navrhovateľovi nárok na nemajetkovú ujmu z dôvodu, že neboli preukázané základné predpoklady pre vznik nároku na náhradu takejto nemajetkovej ujmy, a to nesprávny úradný postup, ako aj príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a výškou nemajetkovej ujmy. V danej veci tiež neexistuje žiadne rozhodnutie disciplinárneho súdu, že by sa zákonný sudca dopustil prieťahov v konaní, ani rozhodnutie Ústavného súdu, resp. Európskeho súdu pre ľudské práva, ktoré by konštatovali prieťahy. Tak isto v danej veci nebola vybavená sťažnosť, z ktorej by vyplývalo, že došlo k prieťahom v konaní.

Súd zároveň rozhodol o trovách konania v zmysle § 142 ods. 1 O. s. p., pretože odporca bol úspešný v celom rozsahu, pričom však žiadne trovy konania mu nevznikli a preto súd mu nepriznal ich náhradu.“

Proti rozsudku odvolanie podal navrhovateľ. Vytýkal súdu procesné chyby a žiadal, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zrušil a vec tomuto vrátil na opätovné prejednanie.

Z odvolania navrhovateľa vyplýva, že tento cielene nenapáda skutkové a právne závery súdu prvého stupňa, namieta však procesné pochybenia, ktoré majú spočívať v prvom rade v tom, že súd pojednával v neprítomnosti navrhovateľa a jeho právneho zástupcu, že súd neuskutočnil ústne pojednávanie a ďalej vytýka skutočnosti, ktoré sa predmetného rozsudku okresného súdu vôbec netýkajú. Z uvedeného je zrejmé, že ide o formulárovo podané odvolanie bez ozajstnej snahy splniť si svoju povinnosť účastníka v kontradiktórnom spore prispieť k urýchlenému a zákonnému a spravodlivému rozhodnutiu vo veci.

Vyjadrenie podané nebolo.

Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec v rozsahu určenom § 212 ods. 1 OSP bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP a rozsudok okresného súdu potvrdil podľa § 219 ods. 1 OSP ako vo výroku vecne správny.

Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a konštatuje správnosť jeho dôvodov (§ 219 ods. 2 OSP).

Z odvolania navrhovateľa vyplýva, že tento nenapáda správnosť konkrétnych záverov okresného súdu a nepredkladá konkrétne argumenty, ktoré by okrem zrozumiteľného odôvodnenia rozsudku okresného súdu vyžadovali ďalší rozbor.

Okresný súd tak isto jasne a zrozumiteľne odôvodnil aj svoj procesný postup. Odvolací súd nepovažuje ani v tomto smere za zmysuplné opakovať jasné, zrozumiteľné a argumentačne správne dôvody okresného súdu.

O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.